IRIS

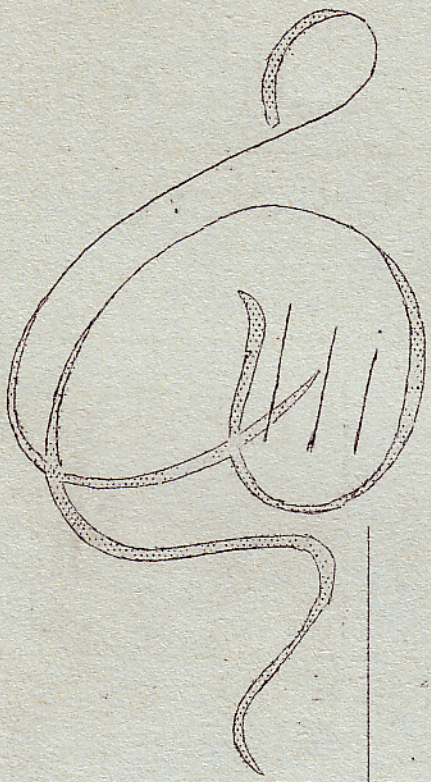

TACHEIA

Het is beslist niet nodig al Uw schoolboeken nieuw aan te schaffen. U kunt 25 - 40% besparen door zoveel mogelijk gebruikte schoolboeken te kopen. Wij leveren die in goede staat en onder garantie.

V. DIJK'S BOEKHUIS, Oudestraat 26, KAMPEN

Wij bieden U keus uit ruim duizend
PERSISCHE TAPIJTEN EN KLEEDJES

HET OOSTERSCH TAPIJTHUIS
Jansbinnensingel 7d Arnhem Tel. 21026

ASSURANTIE-BEDRIJF J.J.E. HULSEWE

Jansbuitensingel 20, tel. 23101, Arnhem
Voor al Uw verzekeringen, van de wieg tot aan het graf!
Onthoudt dit voor later .....

DROGISTERIJ
PARFUMERIE
V.D. PLAS
Steenstraat 61-Beethovenlaan 57
" U vindt het ras bij van der Plas "

FLIPSE Koningstr. 10 ARNHEM Tel. 23830
MAATSCHOENMAKER-PEDICURE
Speciaalverkoop van Engelse herenschoenen o.a. "K" Shoes

HIJMAN STENFERT KROESE
ALLE BOEKEN v.d. Z A N D E
Grote Oord 15 (Jansstraat) Arnhem. Tel. 24938

Instituut WENSINK
Parkstraat 47 Sinds 1850 Tel. 26608
BALLET MODERNE DANSEN MUZIEK

KOOPT BIJ ONZE A D V E R T E E R D E R S !

12e Jaargang IRIS TACHEIA december 1956

SCHOOLBLAD VAN HET STEDELIJK GYMNASIUM ARNHEM
Uitgegeven door de Arnhemse Gymnasiasten Bond

Redactie:
John Jansen van Galen
Marijke Ouwejan
Janneke Burgersdijk

Redactie-adres:
Statenlaan 8, Arnhem
Vaste medewerksters:
Sophie ter Horst
Hanneke Groeneveld

REDACTIEKRABBELS

Als Sinterklaaspresentje is dan hier jullie IRIS hoewel niet tacheia. Jullie redactie zit op het ogenblik gezellig in de welbekende snackbar, zij hebben geen geld, maar wel veel goede moed en goede plannen. Als gevolg daarvan is de IRIS al vier bladzijden dikker geworden. Hebben jullie het al gevoeld? Hoe dik we zijn? Wij zijn expres een beetje laat, omdat we eens wilden zien of jullie wel verlangend naar de IRIS uitzien. Bovendien was de hulp van wijlen de hoofdredactrice zo groot, dat we haar nauwelijks konden verstouwen. Hulde ook voor de laatste redactiekrabbels. Om es effe op die goede plannen terug te komen: ten eerste is er een vervolgverhaal, ditmaal door Hans Nauta geschreven; het lot wijst uit, wie het zullen vervolgen (leraren niet uitgesloten!). Voorts komt er dan iedere maand een interview met een docent, opdat gij lieden, een beter inzicht in hun gevoelsleven (zie elders in dit blad voor 's rectors onthullende opmerkingen).

De derde klas stuurde zeer veel kopie in, een voorbeeld om te volgen: maak 's een modern gedicht of zo, hè? Nou kijken wat er van komt. Vriezen we dood, dan vriezen we dood; weer of geen weer.

Everybody happy ....? Denn geht's los!

Uw redactie.

=======

Reeds gedurende 49 jaren heeft de A.G.B. de tand des tijds doorstaan. Nu eens werden er hoogtepunten in het A.G.B.-leven bereikt, dan weer verslapte de belangstelling. Langzamerhand heeft de A.G.B. een geschiedenis gekregen.

Hoe zal het zijn in 2008? Zal de A.G.B. dan voor de 100e maal haar Dies Natalis vieren? Wij weten het niet; wij kunnen ons slechts overgeven aan gissingen. De toekomst en zeker zo'n verre blijft voor ons onbekend. Misschien zullen wij dan als oude mannetjes en vrouwtjes nog eens terug denken aan onze gymnasiumtijd en stilzwijgend een traan wegpinken, of hoofdschuddend mompelen dat het toch eigenlijk maar een slappe tijd was ...

Dit laatste is echter helemaal niet onzeker. Het ligt thans in 1956 in onze eigen handen of deze tijd later in onze gedachten prettige of minder aangename herinneringen zal oproepen.

En tot mijn spijt ben ik gedwongen om erop te wijzen, dat de vanzelfsprekende voorwaarde voor prettige herinneringen is, dat men nu lid is van de A.G.B. De leerlingen van de laagste klassen zijn bijna allen lid. Dat de leerlingen van de hogere klassen zich nog niet als lid hebben aangemeld, wijten wij maar aan hun slapheid, principiële bezwaren en andere grondige redenen daar gelaten. Wij vertrouwen dat iedereen voor januari lid zal zijn van de A.G.B. Slechts dan kan het een goed A.G.B.-jaar worden.

Dan ook zijn wij in staat om volgend jaar van het 10e lustrum een mijlpaal te maken in de geschiedenis van de A.G.B. en kunnen wij, zoals Addie Koch dat vijf jaar geleden deed, uitroepen: "Thans vieren wij, leden van de A.G.B. (en dat zijn alle leerlingen van onze school) het heuglijke feit dat onze Bond een halve eeuw bestaat!"

Wij zullen dan alle reden hebben om de wens te juichen, die besloten ligt in de woorden:

"VIVAT,CRESCAT,FLOREAT,CARANOSTRA S.G.A."

J.R.N.

.-.-.-.

Op al Uw schoolboeken kunt U 25-40% besparen als U ze bestelt bij

van D I J K'S BOEKHUIS

Oudestraat 26

KAMPEN

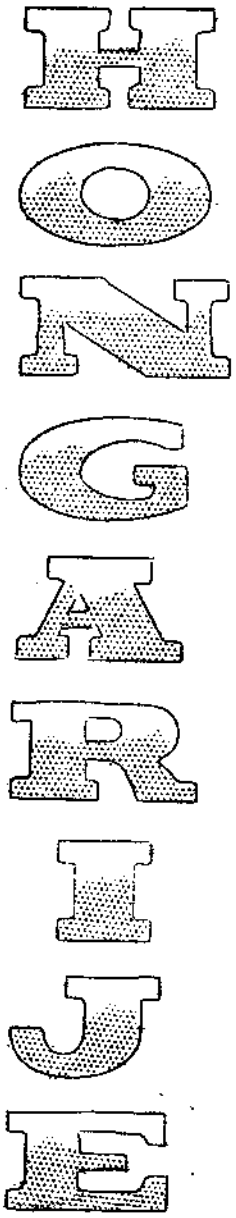

Het is niet om ook maar te trachten nog iets verstandigs te zeggen over de gebeurtenissen in Hongarije bij alles wat wij er al over hebben kunnen horen en lezen; veel is en wordt erover gedacht, gepraat en geschreven in de wereld, veel tè veel eigenlijk. Er worden dingen opgemerkt, die we al wisten en die we zelf ook wel kunnen bedenken en nog veel meer dingen, die de kern van het gebeuren niet raken, die alleen maar zijn als een pijnstillend middel op een wond - die tijdelijk helpen misschien maar dan de pijn laten terugkeren of nog juist het gekerm erom in de doofpot weten te smoren.

Natuurlijk zijn er ook goede, waardevolle gedachten over en ook die kunnen we horen, maar daar moeten we onze oren voor spitsen en zoiets is zeker niet te verwachten op een plaats als deze.

Hier willen wij alleen maar proberen even werkelijk stil te staan bij de berichten, die uit alle landen van de wereld, uit alle windrichtingen, ja, als het ware uit alle atmospheren, tot ons komen. Wij willen trachten even de rust en de moed op te brengen om ons te realiseren wat er gebeurt in de wereld en in de geschiedenis van de mensen; wat er gebeurt met de mensen zelf.

Daardoor - alleen daardoor op dit bladzijtje- willen wij althans tonen, dat dit alles niet aan ons voorbijgaat en willen we eerbied betuigen aan de vele mensen, die we zien strijden en die we zien vallen voor een vrijheid, die ons allen aangaat - ons allen, ons zelf -

Laten we er daarom bij stilstaan en intens trachten mee te leven.

====-====

WAT DE A.G.B. ORGANISEERDE

Zo, een forse kop. Welnu dan: wat de A.G.B. organiseerde was over het algemeen wel goed. Enkele originele ideeën werden uitgevoerd, anderzijds bleef de traditie gehandhaafd, maar in iedere geval: de organisatie was prima, b.v. de PING-PONGAVOND, waarvoor dit jaar veel animo was. Er werd enthousiast gepingpongd, door de vele deelnemers en het eindresultaat was dat Bas Koerner bij de juniores, Douwe de Vries en Conny Rueb bij de seniores wonnen.

Ook organiseerde het A.G.B. de gebruikelijke JUNIORMIDDAG, waar, zoals dat ook in onze dagen gebruikelijk was, toneelstukjes - met een clou - werden opgevoerd en werd stoelengedanst.

Dit jaar werd aan de bezoekers van deze juniormiddag één beker chocolademelk uitgereikt, terwijl de bestuursleden en ook enkele linke figuren wel een emmer vol dronken, zo werd ons uit betrouwbare bron gemeld. Over het algemeen was het wel gezellig op deze juniormiddag in de aula van onze school, maar het geheel was niet erg origineel.

Een andere betrouwbare bron bericht dat de SENIORAVOND soep was, in geringe mate originele soep. Men danste op dixielandtonen, naar gewoonte. De entrée van het bestuur vond deze betrouwbare bron origineel.

De eerste grote avond was de IMPROVISATIE- en DECLAMATIE-AVOND, die goed werd bezocht. Het peil van de improvisaties en de declamaties was lager dan andere jaren. Voor de pauze kwamen de juniores aan de beurt. Hanneke Bax sleepte met haar uitstekend voorgedragen gedicht de eerste prijs declamatie juniores in de wacht, terwijl bij de seniores Loes van der Molen na loting met Ru Borgardijn het Pallasbeeld voor één jaar in haar bezit kreeg. Marianne Postuma kreeg hier de tweede prijs. De improvisaties stonden wel op een bijzonder laag peil, zodat enkele uitschieters de prijzen mee naar huis konden nemen. Ineke Bronkhorst en Michiel ter Horst waren dat bij de juniores, John Jansen van Galen en Paul Kohnstamm bij de seniores. In de tijd dat de jury over de uitslag beraadslaagde speelde Eef van Laar piano, hetgeen zeer werd gewaardeerd. De organisatie van deze avond was goed, de onderwerpen aardig, de akoestiek belabberd.

Zo heeft ondergetekende dan voor U enkele avonden de revue

laten passeren. Hij en de overige A.G.B.'ers kankeren wel immer over deze avonden, maar laat het de bestuursleden een troost zijn, dat wij later aan deze avonden zullen denken als aan een eerste liefde.

ADAM.

======

DR JONCKERSTOURNOOI

Ook dit jaar was er dan weer het overbekende Dr Jonckerstournooi. Ter afwisseling traden twaalf elftallen aan op de sportterreinen van "Oosterbeek", waar we op speelden. Eén echt hockeyveld en weliswaar nog een hockeyveld, maar dit was uitgezet op een ietwat doorploegd voetbalveld.

Arnhems Gymnasium zat samen in een poule met Nijmegen H.B.S, Tiel, Wageningen, Zutphen en Hengelo. Met enige moeite werden we poule-winnaars. Door te verliezen van Zutphen (1-2) op het inmiddels lekker sappig geworden voetbalveld speelden we gelijk met deze ploeg. Zo moest er doelgeschoten worden en wonnen we met ruime cijfers. Bravo Klaas.

Inmiddels was Zwolle als winnaar van de andere poule uit de bus gekomen. Zo ging voor de 3e achtereenvolgende keer de finale tussen ons gymnasium en dat uit Zwolle. En voor de 3e keer ook verloren we, 0-1 (vorig jaar 0-3, we gaan vooruit!). Op een (de enige!) door de rechtsback gemiste bal liep de Zwolse midvoor goed door en kon zo het winnende doelpunt scoren. Al met al een prettige wedstrijd. En wij eindigden hiermede als 2e.

En toen het feest. Nogmaals werden, hetzij nu iets rustiger tempo (nou ...), de benen gestrekt in een dansje. De "Westerbouwing" toonde zich een waardig gebouw voor een dergelijk feest. Ook het eten was weer goed.

Enige moeilijkheden waren er, zoals van ouds, bij het uitreiken van de beker. Grootse vechtpartij, obers in hemdsmouwen, leraren die de orde herstelden. Tenslotte was het toch Jan Roelof die de beker aan de winnaar overhandigen kon. En de band? De band was weer zó! Is het hen toch wel meegevallen daar te spelen?

Jongens, vonden jullie het ook zo leuk? Tot volgend jaar.

H.G.

.-.-.-.-.

GESCHIEDENIS

Dichter onbekend. December 1955.

Er was er eens een timmerman
Die heette VanderSlaven
Hij was héél vlijtig - nu en dan
Zijn hobby was be-schaven
Hij schaafde heel zijn leven door
Hij dacht niet aan: waartoe, waarvoor.

Heel jong al was hij hevig trots
Wanneer zijn naam genoemd werd
Zijn Eerste Werkstuk was: De Knots
Waardoor hij zeer beroemd werd
Hij schaafde echter vlijtig door
En peinsde niet: waartoe, waarvoor.

Men vond - een hele poos daarna
Het brons uit! Maar, och, heden
Toen riep de timmerman: ha, ha!
'k Word smid, 'k ga zwaarden smeden
Hij smeedde heel zijn leven door
En vroeg maar nooit: waartoe, waarvoor.

Intussen hadden knots en zwaard
(En nog wat van dat speelgoed)
Geduchte pret op aard gebaard
Al vloeide soms wat veel bloed
Dat sneuvelde maar vrolijk door
Men dacht haast nooit: waartoe, waarvoor.

Toen Ceasar, zittend op zijn troon
Precies nog niet vermoord was
Vond hij, dat Brutusje, zijn zoon
Een ploertje en zo voort was.
Hij had hem, nu 't te laat was, dóór
En zei nog juist: waartoe ... waarvoor ...?

Toen Varus op een goeie dag
Verloor zijn legioenen
Zei vriend Augustus, met een lach:
Kom hier, ik wil je zoenen!
Maar Herman's bende riep in koor:
Wij weten wel waartoe, waarvoor.

Der Moren kromzwaard was niet fris
Deed menig vijand vallen
Doch Kaarl Martèl was óók niet mis!
Ontdekte --- De Vazallen!
Toen Abteramen 't hoofd verloor
RIEP HIJ HEEL ... zacht: waartoe, waarvoor ...

Toen VAN der Slaven medetrok
'k Meen met ... de ... derde Kruistocht
En één zo'n Turk riep: "Galgebrok"
Vroeg hij ... of hij naar huis mocht
Zijn vrouwtje thuis, Eleonoor,
Zei zachtjes: och, waartoe, waarvoor?

Toen trok hij dapper, met zijn vrouw
Dwars door de middeleeuwen
Hij zag: er stond een kabeljauw
Daar ... op een hoek ... te geeuwen
Zij liepen samen, toen maar door
En dachten: och, waartoe, waarvoor.

De boekdrukkunst werd, zonder erg,
(Heer Slaven zag zijn kans schoon)
(Licentie van Herr Gutenberg)
Ontdekt tezaam ... met Jans ...zoon.
Men weet nu wel, waartoe, waarvoor:
Voor Wolters, Noordhof en van Goor ....

Toen hoorden zij dat Schaffelaar
Zich niet liet ringeloren
"Is daar beneden alles klaar?
Dan spring ik van de toren!"
"Kom, kom" riep vrouwtje Leonoor,
"Da's àl te erg, waartoe, waarvoor?"

Tien jaar daarna klonk opgewekt
De castagnettenroffel!
New York en Hollywood ontdekt!
Door zekere Kristoffel!
En men ontdekte als maar door
Men wist soms niet waartoe, waarvoor.

De tiende penning was een ding
Die vond hier grote weerstand
"Die Alva is een lammeling"
Zei 't dappere volk van Neerland.
"Wij vechten tachtig jaren door
en weten best waartoe, waarvoor".

Van Slaven stond toen voor de keus
Zijn vrouwtje riep: "Doe mee nou!"
Toen werd hij 'n echte watergeus
En zij een woeste Kenau.
Zij stak de brand in tonnen teer
"Waartoe, waarvoor?" vroeg niemand meer.

In zestien twee en zeventig
Was Holland haast verloren
Maar Wilm de derde repte zich
Het vuur bijtijds te smoren.
En wijl hij zo die storm bezwoor
Wist Hollands volk waartoe, waarvoor.

En daarna weer ruim honderd jaar
Zag men de patriotten
In huis en in het openbaar
Met d'oranjelui ravotten.
Napoleon zei ras: tabee!
HIJ wist heel goed, waarom, waartoe.

In wereldoorlog nummer één
Kreeg vriendje van der Slaven
Een kogel door zijn linker been
Is dàt het loon der braven?
Hij vocht, heel dapper, toch maar door
Al wist hij nauwelijks waarvoor.

Het wereldbrandje nummer twee
Was wel een reuzenruzie
Van Slaven dacht: O jé, O wee!
Alwéér een dèsillusie.
EN TOEN - een telkens zwaarder BOM
Waarheen, waartoe, waarvoor, waarom.

Hij werd weer timmerman, vol trots,
Die manke van der Slaven.
Weg H-bom! riep hij. Heil de knots!
Wij gaan opnieuw be-schaven!
Want ging de DERDE wereldbrand ooit door
Dan vroeg wel niemand meer: waarvoor.

J.B.

WAAR IS HET OOR ONZER KRETEUSISCHE VAAS?

Acht personen uit ons midden zullen het antwoord op deze zo knellende vraag geven. De oplossing hiervan zult U echter vernemen in de laatste aflevering van ons vervolgverhaal.

De nacht was vreselijk. Wild spuugden de elementen hun minachting uit over de wereld. Temidden van dit spektakel: een bloedhond, zo nu en dan bij gebrek aan edeler vocht wat water uit de plassen opslorpend.

Aan het krijgshaftige dier was een agent bevestigd, die, diep weggedoken in zijn regenjas, de navigatie aan zijn hond over liet.

PERRY SPORT

Uw speciaal zaak met de
grootste sortering sport artikelen en
------- SPORTKLEDING ----------

Ketelstraat 35 Tel. 22774 Arnhem

HUIS VOOR HANDENARBEID

Velperbuitensingel 17, Arnhem

Het aangewezen adres

voor

ALLE HOBBIES

ALLE GYMNASIASTEN BETREKKEN HUN STUDIEBOEKEN en
SCHOOLBENODIGDHEDEN
NATUURLIJK VAN:

ZWIERS

TECHNISCHE- en SCHOOLBOEKHANDEL
Spijkerlaan 32, ARNHEM. Tel. 22060

Alle bestellingen worden vlot door ons behandeld!

Zijn ogen, anders getuigend van doorzettingsvermogen en wilskracht waren nu gevuld met regenwater. Het waren agent Grat en hond Grol, die hun weg zochten door de onheilspellend stille dreven van het Broek.

Nooit zag men het ene wezen zonder het andere. Zelfs bestond er in sommige kringen meningsverschil omtrent de namen - wie Grol, wie Grat was - maar hier wijden wij niet verder over uit.

Welnu - zij liepen. Doch eensklaps veranderde er iets in het dier, het rook lont! Zijn bloed kwam in beroering en gehoorgevend aan opvoeding noch africhting volgde het dier zijn opkomende driften.

"Halt, koest!" bracht de agent nog uit, maar ziende dat het gezag noch suikerklontje zouden baten, richtte hij zijn aandacht op de obstakels die zich voordeden.

De stoet kwam tot stilstand bij een hek, toegang verlenend tot de tuin van het Arnhemse Gymnasium. Terwijl Grol zich een weg vrat door het ijzerdraad nam Grat de meer gepaste weg over de versprerring. Het dier, wiens bloeddorst door dit hartig hapje zeer was toegenomen brulde het nu schier uit van moordlust.

Machteloos werd Grat mee gesleurd, de tuin door, een rotstuin op en stond tenslotte stil voor een geopend venster waaruit chemische geuren bedwelmend opstegen.

Het beest werd zich hier wat meer van zijn plicht bewust en hield zich kalmer. Van dat moment had de agent de toestand dan ook persoonlijk in handen.

Deductie, conclusie: "vingerafdrukken!" juichte het in hem en onmiddellijk toog hij aan de arbeid. Behendig had hij al een tweede raam geopend, zette Grol op de vensterbank - immers het dier zou zijn baas nooit alleen hebben willen laten gaan zoeken - en klom vervolgens zelf ook op deze plaats.

Na een misvatting omtrent de hoogte van de vloer sprongen zij van de tafel op de begane grond en werkten zich naar de deur, toegang verlenend tot de gang. Deze stond open ...

Grat hield wat klapkauwgum in aanslag voor de knallen - revolvers had hij altijd als iets onsmakelijks beschouwd.

Behoedzaam slopen zij de gang door en bereikten de hall, maar toen klonk het opeens uit zijn fiere borst het triomfantelijke: "Handen omhoog!" daar hij links een persoon zag staan, verstard van angst. De uitwerking was echter verschrikkelijk. Een ijselijke kreet weerklonk, gevolgd door een daverende knal, die geruime tijd nog naknalde.

Gedurende deze tijd bleef Grol niet stil. Met een moordlus-

kreet op de lippen schoot het dier de gang in - dezelfde die zij gekomen waren - en hoewel de agent een flauw vermoeden had dat de kreet van de eerste verdieping gekomen was, liet hij zich meesleuren tot bij het raam waardoor zij zich toegang verleend hadden.

Maar op dat moment voelde hij intuitief dat er iets misliep. Aan zijn lijfspreuk : "Grolles reagentes non Gagiunt", zou het een en ander veranderd moeten worden.

Hij bond Grol vast aan een der vele kranen, duwde zijn kauwgum verder achter de kiezen en zocht het gevaar op, zich niet bekommerend om dood en verderf.

De persoon in de hall stond er nog steeds en even verstijfd, één hand omhoog. De toestand verhelderde zich nu voor de agent: "zelfs het brons onderwerpt zich aan mijn stem", grinnikte hij, het beeld zijn rug toedraaiend. "Nu zien wat er boven is gebeurd".

Zijn ogen doorvorsten de duisternis en op de eerste verdieping aangekomen, zag hij scherven liggen.

"Geluk", sprak hij verheugd, "maar waarheen is de vogel gevlogen, die me dat bezorgd heeft". Bezwaard met de gedachte nam hij de scherven ter hand en paste hen verstrooid in elkaar. Toen voer er een schok door hem heen. Dit was de Kreteusische vaas, die hij dikwijls genoeg gezien had, doch het linker oor ontbrak.

Gestommel boven zijn hoofd rukte hem weg uit deze mijmering. IJlings rende hij de zoldertrap op, kwam boven en volgde het spoor dat in het eeuwenoude stof achtergelaten was. Brute voetsporen als brandwonden in een zacht tapijt.

Proestende en snuivende baande politieman zich een weg. Hij hoorde noch zag iets verdachts. Het spoor leide onder hanebalken over stapels papier en de agent was juist doende hieruit de geestestoestand van de dader te analyseren, toen het geluid van een plons hem naar het voorste raampje deed snellen.

Nu kreeg Grat de toestand door: "Dader ontsnapt langs koord van vlaggestok, daartoe eerst uitgestoken".

In de vijver was slechts wat deining te bespeuren. Snel wurmde hij zich door het raampje naar buiten en liet zich eveneens aan het koord zakken. Maar nauwelijks was hij beneden, of er weerklonk een doordringend motorgeronk.

"Gevlogen", borrelde hij, terwijl het vijverwater zijn mond binnen spoelde.

---- Octava Pars.

INTERVIEW

"Mogen we U interviewen?" was onze eerste vraag. "Jawel", antwoordde Uw aller rector, "als ik maar niet op de hak genomen wordt". ('t Idee!)

Dit was het begin. Zo kwamen we dan in de pauze in het vertrek, waar we meestal met vrees in het hart binnengaan. "Hij" bood ons stoelen aan. Ietwat onwennig zaten we daar. Zelf nam hij plaats achter zijn imposant "hier voel ik me machtiger". En een brede glimlach plooide zijn lippen. We stelden eerst enkele tamme vragen: "Beveelt U sportbeoefening voor de leerlingen van de hoogste klassen aan?" "Ja, natuurlijk", luidde zijn korte, maar kernachtige antwoord.

"Hoe lang denkt U nog rector te blijven?" "Tot ik mijn koetjes op het droge heb. Jullie moesten nu vragen hoe lang dat nog duurt."

Deze onbeleefde vraag stelden we niet. We vroegen: "Hoe staat U tegenover het nieuwe Rhedens Lyceum?" "Hier mag ik niets van zeggen en bovendien weet ik er heel weinig van".

Groot en machtig zit hij achter zijn bureau, terwijl wij, badend in het zweet ons aanschijns, onze aantekeningen maakten. Wij gingen nu over tot de iets ruigere vragen: "Hoe staat U tegenover rock-and-roll?" "Daar kan ik geen mening over vormen, maar 't is bijzonder meeslepend."

"Zijn er op school nog verbeteringen aan te brengen?" "Ja, natuurlijk, niets is volmaakt", klonk het vastbesloten.

"Wat doet U in Uw vrije tijd?" "Eigenlijk zou ik moeten zeggen dat ik geen vrije tijd heb. Horen de vacanties ook bij die vrije tijd? Nu dan: reizen, lezen en schilderen".

"Waarom leest U zo graag de Tom Poes strips?" Opnieuw glimlacht hij breed. "Omdat ze zo bijzonder geestig zijn. De manier waarop daar de taal doorgrond wordt, hè".

"Wie acht U op deze school intelligenter, de jongens of de meisjes?" "Dat zou ik niet kunnen zeggen. Er zijn intelligente jongens en intelligente meisjes".

Tot slot vroegen wij nog: "Wat vindt U het belangrijkste ver-

schil in karakter tussen alpha's en bêta's?" "Ik vind de alpha's iets fijner besnaard", antwoordde hij zachtjes.

Toen namen wij afscheid en hij ging met zijn knakje in de hand naar de leraarskamer voor z'n koffie. Dit was hij dan, de rector, aan wie U en ik alles, pardon, bijna alles te danken hebben, die U zes of meer jaren naar eer en geweten bestiert en die U 's morgens in zijn blauwe koffiemolen voor onze school ziet arriveren.

.-.-.-.-.-.-.

OMMEKEER

Weet gij het nog, gymnasiasten? Weet gij nog hoe eertijds op de hoek van de Johan de Wittlaan de blozende slager carbonaadjes stond te hakken? Ja? Dan zult gij evenals ondergetekende met weemoed aan die tijd terugdenken, die goeie ouwe tijd, toen in genoemd pand een eenvoudige middenstander zijn handbedrijf uitoefende, altijd opgewekt een liedje fluitend. Dan zult gij met mij kunnen getuigen dat deze man nimmer knoeide met het gewicht, een onbesproken levenswandel had en U ook nooit maar een stuiver teveel zou berekenen. En dan zijn etalage! Immer lagen daar die houten worsten te glimmen, dat het een lust was. En nu?

Niets herinnert ons nu meer aan die eenvoud van weleer. "Wat is er dan gebeurd?" zou een argeloze buitenstaander kunnen vragen. Welaan, ik zal mij inhouden en U rustig de gebeurtenissen verhalen. In het afgelopen voorjaar werden op de plaats, waar eerst des slagers tulpen bloeiden, enkele bouwputten aangebracht. Dat was het begin! Enige maanden lang klonk toen het lied van de arbeid door de Statenlaan. Wij, gymnasiasten, sloegen dit alles met een niet geringe verwondering gade. Wij hoorden het kloppen van de hamer en beitel, het gezang van de werklieden en het verdere gedruis, dat zulk een bouwerij nu eenmaal onvermijdelijk met zich brengt. Toen brak de zomervacantie aan en wij verloren de bouwactiviteiten uit het oog. Maar daarna brak weer de kleine periode aan, dat wij het schoolgebouw bezoeken en het pand Johan de Wittlaan hoek Statenlaan stond vervolgens in het brandpunt onzer belangstelling, zo zelfs dat het blokhoofd, enige huizen verder wonende, in het

vergeetboek geraakte, terwijl hij zich toch enige tijd lang in onze onverdeelde belangstelling had mogen verheugen. Dikwijls vorsten wij naar de betekenis van al dit gedoe. Des slagers achtertuin was geheel volgebouwd en wat eertijds de winkel was, was nu een puinhoop. Een houten schutting beschermde het bouwwerk tegen nieuwsgierige ogen. Hoeveel slapeloze nachten had ondergetekende niet, nachten waarin hij overpeinsde welk oogmerk dit alles toch mocht hebben.

Maar toen lezers, kwam die heuglijke dag waarop de zaak heropend werd, als een Phoenix uit de as herrezen. Verbijstering was er toen op de gezichten van verschillende gymnasiasten te lezen, spot of stille eerbied op die van anderen. Niet lang echter duurde die toestand van werkeloos toezien en weldra zagen wij vele latenisten met een mandje aan hun arm door het grote warenhuis dwalen. En in zo'n mandje lag dan een zuurstang of een dropstengel. Lichtreclames sierden het gebouw van buiten met de teksten: "Zelfbediening, Pak mee! Groenten, vlees, snackbar". Nog niets in vergelijking met deze zelfbedieningszaak was de aan Brinke's Supermarkt verbonden snackbar.

Met geen pen zou ik U dit hol van uitspattingen kunnen schilderen. Ik moet het U bekennen, ook ondergetekende trad enige malen hierbinnen (later kwam de wroeging). Toen zag ik daar de genieters van de Oudheid, de filosofen in de dop koffie slurpen patates frites eten, ja zelfs hoorde ik een minnaar van Plato roepen om een broodje tartare. Brgrijpt U, dat dit mijn hart verscheurde? Nog vreselijker zijn de geruchten, die ik uit betrouwbare bron vernam: enkele leerlingen vroegen verhoging van zakgeld ten behoeve van hun uitspattingen, zelfs hebben enigen het aangedurfd de turnles van de heer Damsté te verzuimen om hun braspartijen voort te zetten! Lezers van de IRIS TACHEIA, wat moeten wij hiertegen doen? Hoe zullen wij deze jonge levens weer op het rechte spoor brengen? Zullen wij oprichten een Commissie tot het Weren van Gymnasiasten uit Snackbars? Heeft U andere suggesties, schrijf het

ADAM.

==========

----------ARS STULTITIAE----------

Die ziellose Leidenschaft seines jungen Herzens - het zielloze leiderschap van zijn jonge hersens.

==========

Leraar: Hoe moet je je opstellen als je de afwijking van een passaat wilt nagaan?
Leerling: Met je hoofd naar beneden ...

==========

A more or less neat maid servant - een meer of minder zuidelijke dienstbare.

==========

In matri,arium ducere - in het ongeluk voeren.

==========

Süssliche Duft bratender Kartoffeln -
1. zacht warmstovende aardappeltjes.
2. de zuidelijke wind, die de aardappelen braadde.

==========

Op een bezoek aan de rector: Van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd.

(Uir Job)

==========

A wristwatch = knuisthorloge

==========

Op de snackbar: "Een volle maag
studeert niet graag".

==========

Voor de leraren: Zorg dat de jeugd niet ledig gaat,
want niets te doen leert enkel kwaad.

==========

Electrisch Stencilbureau "LIBRA"- Oranjestraat 1d, VELP.

KOOPT
bij
ONZE ADVERTEERDERS !

THIELE'S
BOEKHALDEL
Hoofdstr. Velp. Tel. 2179

W.A. HOLTHUIS
Juwelier
Ketelstraat 29 Arnhem

Reeds 115 jaar zorgt
HAAS
voor kwaliteits uurwerken
ALPINA - PRONTO - AVIA
Koningstr. 53 Tel. 26602

Zie onze opstelling:
Hockey
Tennis Voetbal
Tafeltennis Badminton
Sporthuis
o
WENT
Athletiek Volley Kampeerart.
Sportkleding Schaatsen
SPORTHUIS
WENT v/h Barské
Gele Rijderspl. 23, Arnhem
Tel. 22126

WANNEER HET ER OM GAAT.
Een rijwiel staat altijd voor U klaar, mits U er op zijn tijd mee naar de vakman gaat.
Rijwiel- en
Speelgoedhandel
W. ROELOFS
v. Nispenstr. 1. Tel. 26014
FONGERS-BURCO-R.S.STOKVIS en B.S.A.rijwielen. SOLEX Bromf.

„LIBRA"
STENCILT VLUG EN VOORDELIG!
Oranjestraat 1d VEL Tel. 2030

Boekhandel en Antiquariaat
Inkoop B. ISRAEL Verkoop
Bakkerstraat 67 Arnhem

In 'n goede vulpen

Gimborn inkt

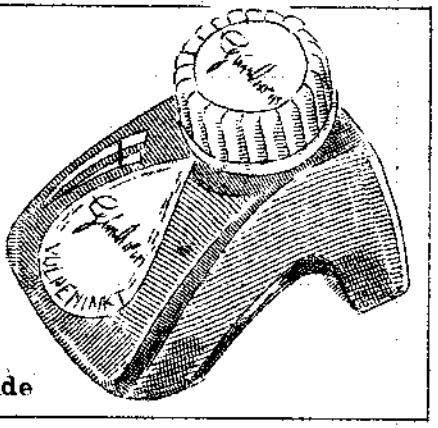

Gimborn heeft beide

Md

MIDDENSTANDSDRUKKERIJ

Oranjestraat 17-19
VELP Tel. 08302 - 2374

Voor het betere
FAMILIEDRUKWERK

Geerts' Boekhuis

Bakkerstraat 61 (dicht bij Cinema Palace)

2e HANDS SCHOOLBOEKEN